

Ilyen lett volna az előző Toyota Supra, ha azt is BMW-alapokra építik

Egy unatkozó dizájnér eljátszott a gondolattal, de a photoshopos képeit látva örülhetünk, hogy a Toyota-BMW együttműködés csak az ezredforduló után köttetett meg.

Azt már mindenki tudja, hogy a 2019-ben bemutatott, ötödik generációs Supra (A90) jelentős részben a 2018-ban debütált BMW Z4 (G29) technikájára épül, a Toyota csak egy saját tervezésű kupé karosszériával (*Nakamura Nobuo* munkája), valamint az eltérő motor-, váltó-, futó- és kormányhangolással járult hozzá a sportkocsi megalkotásához.

Szükség volt a japán-német paktumra, máskülönben nem lehetett volna nyereségesre kihozni a Supra-projektet. Többször nyilatkozta a Toyota vezetősége, hogy egyedül bele sem vágtak volna a fejlesztésbe, és többek között azért választották a BMW-t, mert a münchenieknek volt hátsókerekes platformja és soros hathengeres motorja, melyek nélkül elképzelhetetlen lett volna az új Supra is.

A Toyota és a BMW sportautója az azonos technika ellenére annyira különbözik egymástól, amennyire csak lehetséges: előbbi sportkupé, utóbbi vászontetős roadster, más a formanyelvük, a japán autó merevebb, könnyebb, precízebb a kormányzása és a futóműve, míg a kényelmesebbre hangolt BMW inkább a tetőtlen, szellős utazás örömeit hirdeti, és kézi váltóval is konfigurálható.

Az Abimelec Design néven működő, terveit rendszerint a közösségi médiában publikáló független mexikói formatervező, *Abimelec Arellano* már számtalan érdekes autótérvel örvendeztette meg rajongóit a terepjáró Lamborghini Miurától a fával borított, krómdíszes Ferrari F40-en át a raliautóvá alakított Dodge Challenger Hellcatig. Most azzal a gondolattal játszott el, hogy milyen lett volna az 1993-2002 között gyártott, negyedik generációs Supra (A80), ha az is BMW-segítséggel készült volna el, mégpedig a japán formatervező, *Nagasima Joji* által tervezett első, James Bond-féle Z3-as alapjaira.

Abimelec Arellano valójában nem tett mást, mint az 1997-2002-ig gyártott BMW Z3 M Coupéra (amelynek kenyérszállító, illetve bohóccipő a gúnyneve a fura arányai és teteje miatt) rámontírozta a Supra jellegzetes részleteit, például a fényszóróit, első lökhárítóját és ötágú könnyűfém keréktárcsáit. Érthetetlen, hogy a játékautószerű, színes köröket tartalmazó hátsó lámpákat miért felejtette le a tervekről, helyette a BMW L-alakú hátsó lámpáit alakította át, de kevés sikerrel: lecsapta a tetejüket, és kör alakú belső mintázatot adott nekik.

A Supra-stílusú hátsó szárny sem működik a csapott hátú alapformával, és az első kerékjáratok mögötti nyílásokat is jobb lett volna eltüntetni, vagy legalább áthelyezni a hátsó kerekek elé, ahol a Suprán eredetileg voltak. A belső tér maradt száz százalékgig

BMW, az egyetlen különbség a kormányon lévő Toyota-embléma.

Szerencsére még maga a tervező is elismeri, hogy nem lett szép a végeredmény, érdekes és bizarr viszont annál inkább. Persze tudjuk, hogy a szokatlan tárgyakról, emberekről is ez szokott lenni a vélemény, ha diplomatikusan akarják megfogalmazni.

Egy biztos: ha ezzel a formával debütált volna 1994-ben a Supra Mk4, akkor nem vált volna akkora legenda belőle, és a **Halálos iramban** főszereplője, *Paul Walker* is más autót épített volna magának, mert egy ilyen torzszülöttel ciki lett volna megjelenni a Los Angeles-i illegális gyorsulási versenyen. Az élet azonban a legnagyobb rendező.

Fotók: *Toyota, Abimelec Design, wheelsage.org*

Forrás:

<https://news.smartermedia.hu/tuning/ilyen-lett-volna-az-elozo-toyota-supra-ha-azt-bmw-ala-pokra-epitik>